ନରସିଂହ ମେଢା ।

(ଭକ୍ତ ସେଠଙ୍କ ଚରିତ)

ଶ୍ରୀ ବଦାଙ୍କଦାସ ମହନ୍ତ ମହାରାଜାଙ୍କ କର୍ତ୍ତୃକ

ବିରଚିତ ଓ ପ୍ରକାଶିତ ।

PRINTED
BY
The Fraser Printing & Publishing Co. Ltd
SAMBALPUR
1924.

Digitized by srujanika@gmail.com

ନରସିଂହ ମେହଟା ।

(ସ୍ନମଦେଶ)

ଇନ୍ଦ୍ରପତ୍ନି ମା ସରସ୍ୱତୀ ପ୍ରଥମେ ନମସ୍କାର ।
ମୋକଣ୍ଠେ ବସି ଶବ୍ଦ ପ୍ରକାଶ ପ୍ରେମଦ ହୁଅ ଉର । ୧ ।
ଭାରତୀଫୁଲ କରଣଠୁଁ ହାର ଗୁନ୍ଥିବା ଭାବ ।
ସଂସାରେ ଦେଇ ଦେଖାଇଛବ ହୁଭବ ପ୍ରେମଲାଭ । ୨ ।
ନୃସିଂହ ମେହତା ଭକ୍ତି ସ୍ୱଚରିତ୍ରା କରୁଛି ମୁଁ ଜଣାଣ ।
ଶୁଣ ସୁମନେ ଭାବଦମନେ ଭକ୍ତି କେମନ୍ତ ଗୁଣ । ୩ ।
ଅନ୍ତ ପବିତ୍ର ଚନ୍ଦ୍ରସୁଭକ୍ତ ନରସିଂହ ସେ ଯେ ମେହତା ।
ହୃଦାର ଚିତ୍ତ ଅନୁବରତ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଧ୍ୟାନେ ଚିନ୍ତା । ୪ ।
ଜନାଶ୍ରୟଙ୍କୁ ଦ୍ୟକ୍ତଦେବାକୁ ସନ୍ତତ ମନ ଭାବ ।
ଅଶନାଦର ଚିନ୍ତା ଅନ୍ତର ଶୋକନ୍ତ ପୂର୍ଣ୍ଣଭାବ । ୫ ।
ଭୁଞ୍ଜକଷଣ ସଂସାରଜନ ନଗଣି ଭାବେ ମନ ।
କାହାର ମନ ତାଙ୍କୁ ଗୃହିଣୀ ନୁହନ୍ତି ପରସନ୍ନ । ୬ ।
ପଶ୍ଚିମଦେଶ ଗୁର୍ଜ୍ଜରାଟଦେଶ ଯୁନାଗଡ଼ ସହର ।
ସେ ପୁଣ୍ୟଧାମ ମୂଳଆଶ୍ରମ ସ୍ଥାନମାନ ପ୍ରଚୁର । ୭ ।
ନାନା ଆଶ୍ରମୀ ସେସ୍ଥାନେ ଭ୍ରମି ପୂର୍ଣ୍ଣ କ୍ଷେତ୍ର ଭାବଣ ।
ଗିର୍ଣ୍ଣାରଗିର ଶିଖରପୂର୍ବେ ଅମ୍ବିକାଦେବୀ ସ୍ଥାନ । ୮ ।
କୁଣ୍ଡ ସୁନ୍ଦର ସେ ଦାମୋଦର ଅଧୋଭାଗେ ଶୋଭନ ।
ଗିର୍ଣ୍ଣାରଗିର ଅନନ୍ତପୁରେ ଧର୍ମାସ୍ଥା ସେ ଭୁବନ । ୯ ।
ବୈଷ୍ଣବମଠ ରହୁଛି ପୁଣ୍ୟ ସ୍ୱାମୀନନ୍ଦଙ୍କ ସ୍ଥାନ ।
ଦେବଙ୍କ ଚିହ୍ନ ସୌରଭଗୁଣ ଶୋଭା ପ୍ରକାଶମାନ । ୧୦ ।
ସେ ରାମାନନ୍ଦ ସ୍ୱାମୀଙ୍କ ପାଦ ରହି ଦେଖାଏ ଚିହ୍ନ ।
ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ହରଉଦ୍ଧବ ଦତ୍ତାତ୍ରେୟଙ୍କ ସ୍ଥାନ । ୧୧ ।

Digitized by srujanika@gmail.com

ହନୂକୂଧାରୀ ସେ ମନୋହରୀ ସେଜ୍ୟାବନର ଶୋଭା ।
ଲକ୍ଷକରାଏ ଭକ୍ତହୃଦୟେ ପୂଣ୍ୟଧାମ ପ୍ରତିଭା । ୧୨ ।
ପବିତ୍ରଦେଶ ପୂଣ୍ୟମାନସ ଧର୍ମତତ୍ତ୍ୱ ଧାରକ ।
ଅନେକତୀର୍ଥ କ୍ଷେତ୍ରମିକବିକ୍ତ ଛନ୍ତି ଧର୍ମୈଲ୍ଲସୂକ । ୧୩ ।
ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ବାସ ଦ୍ୱାରକାଦେଶ ସ୍ୱମୂଦ୍ରତଟ ଶୋଭା ।
ସେ ସ୍ଥାନମାନ ଗୃହିଁଲେମନ ପ୍ରେମାନନ୍ଦରେ ଭୋଳା । ୧୪
ଦ୍ୱାଦଶକୋଣ ତହିଁ ପ୍ରକାଶ ବଣଖେଉଡ଼ି ନାମ ।
ସେ ପୂଣ୍ୟଧାମ ଭକ୍ତଆଶ୍ରମ ନୃସିଂହ ମେଢା ନାମ । ୧୫ ।
ପୈତୃକଧନ ଧର୍ମାର୍ଥେଦାନ କରୁ ପାନତା ଭକ୍ତ ।
ଧର୍ମଧାରକ ସଙ୍କଳ୍ପସୂକ ଭକ୍ତିରେ ଥାନ୍ତି ମଜି । ୧୬ ।
ଗ୍ରାମୀଯୁକଜନ ଭାବ ନର୍ତ୍ତନ ହାସ୍ୟ ପଥରେ ଲକ୍ଷ ।
କରୁଣଥାନ୍ତି ସୁକାଲଗତ ପ୍ରବେଶ ହେଲା ଦେଖ । ୧୭ ।
ଏକସମୟେ ସାଧୂଉଭୟେ ତୀର୍ଥାଟନ ସେ କର ।
ସୁନ୍ଦାଗଡ଼ରେ ପ୍ରବେଶିବାରେ ଭାବ ହୃଦୟେ ସ୍ଫୂର । ୧୮ ।
ବହୁତ୍ସବର ଅନୁବରତ ଗରୁଦଉଚ୍ଚ ଅଙ୍ଗ ।
କେଅଛନ୍ତିଏ ଦେଖାପ୍ରାପ୍ତ ହୁଣ୍ଡି କରାଉଁ ସାଙ୍ଗ । ୧୯ ।
ଉଭୟଭାବ ଖୋଜିଲେଠାବ ଜନଙ୍କୁ ପୁଚ୍ଛା କଲେ ।
ହୁଣ୍ଡିକେଦେବ ଟଙ୍କାକୁନେବ ଧନୀକେ ଅଛୁ ସ୍ଥଳେ । ୨୦ ।
କୃଟିବଶୂର ସେହୁରଶୂର ଭାବ ଅନେକ ଜନ ।
ହାସ୍ୟପଥରେ ପଡାଉଁଥରେ ନୃସିଂହ ଭାବମନ । ୨୧ ।
ହେ ସାଧୁଯାଅ ଟଙ୍କାକୁନଅ ନୃସିଂହ ମେଢା ଠାରେ ।
ହୁଣ୍ଡିସେ ଦେବ ଦେଖାଇଭାବ ଧନୀ ଅମୃ ଏପୁରେ । ୨୨ ।
ଅସୀମଧନ ତାଙ୍କରସ୍ଥାନ ଯାଅ ଅହେ ବୈଷ୍ଣବ ।
ଟଙ୍କାକୁ ଦେବ ହୁଣ୍ଡି ପାଇବ କାମନା ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ । ୨୩ ।

Digitized by srujanika@gmail.com

ବସା କରାଇଣ କରୁଣାସିନ୍ଧୁ ରାତି ସେ ପୁହାଇଲେ ।
ପ୍ରାତଃକାଳରେ ଗମି ସେଠାରେ ନୃସିଂହମେଢା ସ୍ଥଳେ । ୨୪
ନୃସିଂହମେଢା ହସ୍ତୀବାର୍ତ୍ତା ଭବରେ ଥିଲେ ବସି ।
ଶ୍ରୀରାମ ରାମ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ନାମ ସାଧୁଜନେ ସେ ଭାଷି । ୨୫ ।
ପ୍ରଣାମକରି ଆନନ୍ଦେଭରି ଉଚ୍ଚ ଆସନ ଦେଇ ।
ପଦ୍ମଜଳ ପାଦଯୁଗଳ ଦେଲେ ଆନନ୍ଦେ ଧୋଇ । ୨୬ ।
ଚରଣାମୃତକୁ ଗର୍ଭାଗତ ଧନ୍ୟ ସୌଭାଗ୍ୟ ମୋର ।
ପ୍ରେମାନୁରାଗ ବସ୍ତ୍ରକୁ ଭୋଗ ରନ୍ଧନ କରିସାର । ୨୭ ।
ଭୋଜନ ଦେଇ ସୌଭାଗ୍ୟ ଏହୁ ଭାବ ଆନନ୍ଦଭର ।
ଛବୋଲକୁହିଁ ପାକକରାଇ ଭୋଜନ ପ୍ରେମଭର । ୨୮ ।
ତତ୍ପର କରାଇଣ ଶୁଦ୍ଧହୋଇଣ ସ୍ୱଆସନେ ବସିଲେ ।
ନିଜ ଭୋଜନ ଶେଷକରାଇଣ ସାଧୁଙ୍କୁ ସେବା କଲେ । ୨୯ ।
ହେ ଦୟାମୟ ମହାତ୍ମାମୟ ସୌଭାଗ୍ୟେ ପ୍ରବେଶିଲ ।
ଲକ୍ଷଲେମନ ମୁଁ ପାପୀଜନ କେମନ୍ତେ ଦୟାକଲ । ୩୦ ।
ସେସାଧୁଜନ ଭାବନ୍ତି ପୁଣ ଶୁଣ ଆମ୍ଭ ବଚନ ।
ନୃସିଂହମେଢା ଅମ୍ଭବ୍ୟବସ୍ଥା ଶୁଣ ଦେଇଣ ମନ । ୩୧ ।
ଉଭୟଜଣ ନଗରସ୍ନାନ ସଙ୍ଗ ନାହାନ୍ତି କେହୁ ।
ତୀର୍ଥରାସ୍ତାରେ ଯାଉଁ ପଥରେ ଆମ୍ଭ ବାର୍ତ୍ତା ଏହୁ । ୩୨ ।
ଆମ୍ଭର ପାସ ଟଙ୍କା ସାତଶ ରହିଛନ୍ତି ଏବା ଭାବ ।
ଦୂରିବଧର ଦ୍ୱାରକାପୁରୀ ଯିବୁଁ ଖୋଜିଲୁ ଠାବ । ୩୩ ।
ନଗ୍ରମଧ୍ୟରେ ପଚ୍ଛିବାରେ ତବ ନାମ କହିଲେ ।
ଆଶାଯ୍ୟୀହୋଇ ଅଧିକ ଭାଇ ଭାବହୃଦୟ ସ୍ଥଳେ । ୩୪ ।
ଟଙ୍କା ଭୁଜଣ ଇଙ୍ଗଧାଇଣ ହୁଣ୍ଡି ଦିଅ ସତ୍ୱର ।
ଆନନ୍ଦେଯିବୁ ଗୁଣଗାଇବୁ ଯିବୁଁ ଦ୍ୱାରକାପୁରେ । ୩୫ ।

Digitized by srujanika@gmail.com

ନୃସିଂହମେଦା କରଇଚନ୍ଦ୍ରା ଦୃଷ୍ଟେ ଛଳନା କରୁ ।
ସାଧୁଜନଙ୍କୁ ପେସି ପାସଙ୍କୁ ଦାମ୍ଯକରୁବା ନୃସ । ୩୬ ।
ମୋଲକ୍ଷାହନ୍ତା କମଳାକାନ୍ତ ଭରଷା ମୋ ଈଶ୍ୱର ।
ସ୍ତୁଦ୍ଧମ୍ନିଁକରେ ଭାବମନରେ ଶୁଣିବେ ଦାମୋଦର । ୩୭ ।
ଜଗତବ୍ୟାପୀ ହୃଦୟେ ଜପି କାମନା ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦେବ ।
ଅଜ୍ଞାନୀଜନ ମୋସନ୍ନିଧାନ ପେସିଛନ୍ତି ହେ ଦେବ । ୩୮ ।
ମୋକର୍ମାଧାର ଭାବଅନ୍ତର କୃପାଦିନ୍ଦୁ ଶ୍ରୀହରି ।
ଦୀନବାନ୍ଧବ ରାଧାମାଧବ ଭରସା ଅଛୁ କରି । ୩୯ ।
ମୋର ବେପାର ଭୂମୃପଦ୍ମର ସେବାଗୁଣ ସ୍ମରିବା
ଭାବହୃଦସ୍ଥ ହୃଅଷ୍ଟଦସ୍ଥ ମାନ ରକ୍ଷକ ଦେବା । ୪୦ ।
ଗଜଉଦ୍ଧାର ହେ ଦାମୋଦର ସଙ୍କଟ ମୂନାଶକ ।
ଅହଲ୍ୟାଶିଳା ମୋକ୍ଷ ପାଇଲା ଖ୍ୟାତ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ଯାକ । ୪୧ ।
ଅସୁରବଳ ହେଲେପ୍ରବଳ ପୃଥ୍ୱୀନାଶକ ଭାବ ।
ବରାହମୂର୍ତ୍ତି ଦେଖାଇକାନ୍ତି ଦନ୍ତେ ରଖିଲ ଠାବ । ୪୨ ।
ହିରଣ୍ୟାପୁର ଦୈତ୍ୟପ୍ରଖର ଗର୍ବହନ୍ତା ହୋଇଲ ।
ବାହ୍ମଣପଣ ହେଜନାର୍ଦ୍ଦନ ପ୍ରହ୍ଲାଦ ରଖିଲ । ୪୩ ।
ଚତୁର୍ଥମାସ ବଳଙ୍କବାସ ଥିଲ ଆହେ ଗୋବିନ୍ଦ ।
ତ୍ରିପାଦଧରି ତ୍ରିପୁରଶିଖା ନେଲ ହେ ଅଦ୍ଧକନ୍ଦ । ୪୪ ।
ରାବଣବଂଶ କଲଧ୍ୱଂସ ବିଭୀଷଣଙ୍କୁ ରକ୍ଷା ।
ମହାପାତକୀ ପୁତ୍ରଙ୍କୁଡ଼ାକି ଅଜାମିଳ ସେ ମୋକ୍ଷ । ୪୫ ।
ଗଣିକାବାଳୀ କର୍ମଗ୍ରହିଁଲି ଶୁକପାଠ କହଇ ।
ଶୁକପଢାଇ ମୋକ୍ଷକୁ ପାଇ ମୁଁ ସଦା ତବାଶ୍ରିତ୍ରୀ । ୪୬ ।
ଶବରୀଫଳ କରିକବଳ ଉଚ୍ଛିଷ୍ଟ ଖୁଆଇଲ ।
କଂସଘାତନା ପେଷିପୋତନା ବଞ୍ଚିବେ ହନ୍ତାହେଲ । ୪୭ ।

Digitized by srujanika@gmail.com

ସେ ଶକ୍ଟାସୁର ତେଜପ୍ରଖର ଅଗମ୍ୟ ରୂପଧାରି ।
ଲୋତବାଞ୍ଛଣ ହେଲା ନଧନ ଶଙ୍କହନ୍ତ୍ରା ହେ ହରି । ୪୮ ।
ସେ ତୃଣାସୁର ଗର୍ବ ଅପାର ବାୟୁ ପ୍ରଖର ବହୁ ।
ପ୍ରଖର ତେଜ ଯେ ଭୂମିରଜ ଅକାଶ ଚଲାଇ । ୪୯ ।
ନନ୍ଦଗ୍ରାମର ସେ କାରଖାର କୃଷ୍ଣଙ୍କୁ ଘେନି ଯାଏ ।
ମୁଷ୍ଟି ପ୍ରହାରେ ତାହାଙ୍କୁ ମାରି ତା ଗର୍ବ କଲନାଶ । ୫୦ ।
ବାଲ୍ୟକାଲେଣ ଦୁଷ୍ଟଦଳନ ସନ୍ଥ ପାଳନ ନାଥ ।
ମୋତରୁତାର୍ଥ ବୁଝ ଭାବାର୍ଥ କରବାରେ କୃତାର୍ଥ । ୫୧ ।
ହେ ବେଣୁପାଣି ଯଶୋଦାରାଣୀ ମୃତ୍ତିକା ଭକ୍ଷଣରେ ।
ମାତ ତୁମ୍ଭର ତୁଣ୍ଡମଧ୍ୟର ଦେଖିଲେ ସର୍ବପୁରେ । ୫୨ ।
ଦେଖିଣ ଅନ୍ତ କ୍ରୋଧରୁ ଶାନ୍ତ ହେଲେ ଯଶୋଦାରାଣୀ ।
ଯଶୋଦାରାଣୀ ପୁତ୍ରସ୍ନେହମଣେ ଦୁଗ୍ଧପିଆନ୍ତି ଜାଣି । ୫୩ ।
ଗୃହ କଷସ୍ତ ଚନ୍ଦ୍ରଥସ୍ତ ଭାବରେ ଥିଲେ ମଣ୍ଡି ।
ଅଗ୍ନି ପ୍ରଜ୍ୱଳ ଦୁଗ୍ଧଉଚ୍ଛୁଳ ଧାଇଁଲେ ଦର୍ପଭେଞ୍ଜ । ୫୪ ।
ସେହୁ ସମୟେ ଲଭ ନର୍ଭୟେ ଦଧିଭାଣ୍ଡ ନାଶକ ।
କ୍ରୋଧରେ ଯୁଭ ସ୍ୱଦକୁ ଧରି ବନ୍ଧାହେଲ ଉଦ୍ଖଳ । ୫୫ ।
ମନ୍ଦନଦଣ୍ଡ ବାକ୍ୟଶପେଣ୍ଡ ନନ୍ଦଂରାଜାଙ୍କ ଅଗ ।
ଯମଳବୃକ୍ଷ ମଧ୍ୟେ ଉଦୁଖଳ ଦଣ୍ଡେ ବାନ୍ଧ ସରାଗ । ୫୬ ।
ନାରଦବାକ୍ୟ କୌଶଳରିଖି ବୃକ୍ଷ ସେ ଭଗ୍ନହେଲା ।
ଅଗମ୍ୟପୁରେ ନାରଦଙ୍କର ବୃକ୍ଷ ସେ ମୋକ୍ଷହେଲା । ୫୭ ।
ଯାମଲାର୍ଜୁନ ସ୍ୱର୍ଗଗମନ ଦେଖିଲେ ଦେବସୁର ।
ସେ ବତ୍ସାସୁର ତେଜପ୍ରଖର କାପଟ୍ୟରୂପଧାର । ୫୮ ।
ପାଦକୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ଭୂମିକଣ୍ଠତ ନାଶିଲ ଚକ୍ରଧର ।
ଇନ୍ଦ୍ରଙ୍କକୋପ ସେ ନନ୍ଦଭୂପ ଧଇନେଲ ସତ୍ୱର । ୫୯ ।

Digitized by srujanika@gmail.com

ଯମୁନାଜଳେ ନାଶିବାଛଳେ ଜାଣିପାଇଲ ହରି ।
ଶଯ୍ନକାଳେ ସେ ଲୁଚୁହଲେ ପିତା ମୋକ୍ଷଲୁକର । ୬୦ ।
ଗୋପନାରୀଙ୍କ ପିନ୍ଧବାଟର ଅପହରଣ କରି ।
ସେ ବ୍ରଜପୁରକୁ ରକ୍ଷାକାର ଆପହୁଁ ମୋକ୍ଷଦାତା । ୬୧ ।
ଋଷିଙ୍କମନ ଜାଣି ଆପଣ ବ୍ରଜାଙ୍ଗ ନାଶକଲ ।
ଗଲେ ନସ୍ତର ସେ ଗୋପନାରୀ ସଙ୍ଗଭାବ ଗ୍ରହିଁଲ । ୬୨ ।
ଯମୁନାଜଳ ପଦ୍ଧସ୍ଥଳ କାଳନାଗ ଦଳିଲ ।
ବ୍ରହ୍ମା ବର୍ତ୍ତିର ସେ ସମସ୍ତର ମାୟା ଦେଖାଇଦେଲ । ୬୩ ।
ବର୍ଷ ଓ ଗାର ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କଠାର, ଗବଂଲୁ ଶବଂ କଲ ।
ଛଡ଼ାଇଥିଣି ଦେବେଣୁପାଣି ନବୃତ ବେଦଧାରୀ । ୬୪ ।
ଇନ୍ଦ୍ରକୋପରେ ସେ ବ୍ରଜପୁରେର ଘନାକାର ବରଷା ।
ସେ ବ୍ରଜପୁରକୁ ରକ୍ଷାକାର ଏବା କାହା ଭରସା । ୬୫ ।
ସେ ଗୋବର୍ଦ୍ଧନ ନୈବଣଶୂନ୍ୟ ଇନ୍ଦ୍ରପଣ ଭାଙ୍ଗିଲ ।
ସେ ବୃନ୍ଦାବଣ୍ୟ ବୋଲାଇଧନ୍ୟ ବଜ୍ରସ୍ତ୍ରୀ ବୋଲାଇଲ । ୬୬ ।
ବ୍ରଜମଣ୍ଡଳ ଜନମଣ୍ଡଳ ଧନ୍ୟ ତୁମ୍ଭ ଜୀବନ ।
ବୃକ୍ଷାଦିଜୀବ ବ୍ରଜଉଦ୍ଭବ ଧନ୍ୟ ହେ ବୃନ୍ଦାବନ । ୬୭ ।
ନଣିଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ସଙ୍ଗଗୋପାଳ ରହାସ କ୍ରୀଡ଼ାସ୍ଥଳ ।
ଶ୍ରୀ ଗୋପୀନାଥ ମୋକ୍ଷଦପଥ ଶ୍ରୀହେଁ ଅଛେ ଗୋପାଳ । ୬୮ ।
ଭକ୍ତ ଅକ୍ରୂର ସେନଥିପ୍ପର ପ୍ରେମ ନନ୍ଦ ଅପେକ୍ଷା ।
ଗୋକୁଳପୁର ସେ ନାରୀବର ପ୍ରେମରେ ମୋହିନେଲ । ୬୯ ।
ମଲ୍ଲସଙ୍ଗର ଅନନ୍ତଉର୍ଦ୍ଧ ଜଟିଲରୂପ ଦେଖିଣ ।
ବସୁନ୍ଦମନ ହୋଇଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ଭକ୍ତରେ ପରସନ୍ନ । ୭୦ ।
କୁବୁଜାନାରୀ କଡପକରି ଦବ୍ୟରୂପ ପାଇଲ ।
ପ୍ରେମାନୁରାଗ ହୋଇ ସୌଭାଗ୍ୟ ସଙ୍ଗଛ ବଳସିଲ । ୭୧ ।

Digitized by srujanika@gmail.com

ସେ କଂସନୃପ କରିଣକୋପ ସେ କୁବଳୟା ହସ୍ତୀ ।
ହୋଇହନ୍ତକ ଦ୍ୱାରକଣ୍ଟକ ଗୃହ୍ନି ଶୀରଭ୍ର କାନ୍ତି । ୭୨ ।
ଧଇଲଭିଡ ଦନ୍ତଉପାଡ଼ ତାଗର୍ବ ଖର୍ବକଲ ।
ଚାଣୂରମାଲ ସଙ୍ଗେ ପ୍ରବଳ ଯୁଦ୍ଧେ ତାକୁ ମାଇଲ । ୭୩ ।
ରାଜାସେ କଂସ ଦୁଷ୍ଟିରେ ନାଶ ମହାପାପୀ ବିଧ୍ୱଂସି ।
ସେ ଉଗ୍ରେସେନ କଲରାଜନ ସୁରପୁରେ ପ୍ରଶଂସି । ୭୪ ।
ଯେସେ ରୁକ୍ମଣୀ ସେ ପଦ୍ମାଳୟା ଦାରଭ୍ର ଚନ୍ଦ୍ରାଭବ ।
ଲୀଳାବତାରି ହେ ବେଣୁଧାରି ଅଷ୍ଟସଖିରେ ଭାବ । ୭୫ ।
ରାହାସେ ରସେ ପ୍ରେମରେ ଭିଷି ଅଷ୍ଟ ସେ ପାଟବଣୀ ।
ବଳାଇଣକା ସୁପ୍ରିୟାରାଧା ତବସଦାଉଲାଷେ । ୭୬ ।
ସେ ସତ୍ୟଭମା ସୁମନୋରମା ଜମ୍ବବତୀ ସୁପ୍ରିୟା ।
କାଳିନ୍ଦ୍ରୀମଣ ଯେନାଗ୍ନିଯିତ୍ତ ଭଦ୍ରାଦ ସଙ୍ଗ ସାହା । ୭୭ ।
ହ୍ଲିନି ବୃନ୍ଦାର ଲକ୍ଷଣାସ୍ତ୍ରିର ରାହାସ ସେ ମଣ୍ଡଳୀ ।
ଇନ୍ଦ୍ର ଉଦ୍ୟାନ କରିଭ୍ରମଣ ପାରିଜାତକ ସ୍ଥଳ । ୭୮ ।
ସତ୍ୟଭାମାର ଗୃହ୍ନମଧର ରୋପଣତାକୁ କରି ।
ସମସ୍ତଗୋପୀ ଗୃହରେ ବ୍ୟାପି ହୋଇଲ ରୂପଧାରୀ । ୭୯ ।
ନାରଦମୁନ୍ନି ବିଷାଦମଣି ମାୟାରେ ମୋହହେଲା ।
ପ୍ରତିଗୃହରେ ଭ୍ରମଣକରେ ତବରୂପ ଗୃହ୍ନିଲା । ୮୦ ।
ସେ ମହାଜନ ସୁଦାମାଯେନ ଦୁଃଖ ଖଣ୍ଡିଲ ତାର ।
ଅସୀମଧନ ଗୃହେରେପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଭାବ ତାର ଗଲ । ୮୧ ।
ଯୁଧିଷ୍ଠିପକ୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ଅକ୍ଷ ଶିଶୁପାଳ ସହାରି ।
ଦ୍ରୌପଦୀ ଅର୍ତ୍ତି ଶୁଣିଅନନ୍ତ କୁରୁ ସଭାରେ ହରି । ୮୨ ।
କୋଟୀବସନ କରିଲଦାନ ମାନରଖ ମୁରାରି ।
ଭୀଷ୍ମପିତାଙ୍କ ରଖିଲ ଟେକ ପାଣ୍ଡବ ହିତକାରୀ । ୮୩ ।

Digitized by srujanika@gmail.com

ବଦୂରଘରେ ସମ୍ଭନ ଉପରେ ରହିଲ ବ୍ରହ୍ମଜ୍ୟୋତି ।
ସେ ପଣ୍ଡୁଷିତ ହେଲବଦ୍ଧିତ ଛଡ଼ାଇଲ କାରଣ । ୮୪ ।
ଭାରତଯୁଦ୍ଧ କାଳରେ ଖେଦ ଭାରତଅ ପକ୍ଷୀର ।
ଘଣ୍ଟତଳରେ ରକ୍ଷକତାରେ ଅଦ୍ବୈତଶ୍ୟାମସୁନ୍ଦର । ୮୫ ।
ପାଣ୍ଡବକୁଳ ସଦସ୍ୟହେଲ ସ୍ୱାର୍ଥେ ଦାତାହେଲେ ।
ମିହତାଯୋଷି ପଣ୍ଡୁରକ୍ଷି ଯୁଦ୍ଧବିଜୟ ପାଇଲେ । ୮୬ ।
ଯୁଧିଷ୍ଠିରଦେବ ଯଜ୍ଞଅଶ୍ୱ ତାହା ବଳସେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ।
ଯାଦବକୁଳ ହେଲେ ବହୁଳ ସେ କାଦମ୍ବରି ପାନ । ୮୭ ।
ଯାଦବକୁଳ ନାଶିସମୂଳ ଭଗୁଅନ୍ତର ହେଲ ।
ଅମୃତନ୍ତାରେ କାଳବେଭାରେ ଉଦ୍ଧବେ ଜ୍ଞାନଦେଲ । ୮୮ ।
ହେ ଦାମୋଦର ଗୁଣ ଅପାର ନାମ ତେଣୁ ଅନନ୍ତ ।
ତେତିଶକୋଟୀ ଦେବତାଗୋଷ୍ଠି ବର୍ଣ୍ଣିହେଲେ ଅବ୍ୟକ୍ତ । ୮୯
ମୁଁ ଦୀନହୀନ କରେଁ ଜଣାଣ ଦୀନବାନ୍ଧବ ଭାଳ ।
ଭକ୍ତ ଅନେକ ହୋଇଛନ୍ତି ତେଣୁ ଏତା କହିଲୁ । ୯୦ ।
ସାଧୁ ଅଭଅଶ୍ୱ ବଶସୃତନ୍ତ୍ର ଭୂତକାଳ ପ୍ରସ୍ତର ।
ଦାସାନୁଦାସ ଅଣ୍ଡମୂର୍ତ୍ତିଘୋଷ ଯଶଙ୍କର ବସ୍ତାର । ୯୧ ।
ଏସୁତବାର୍ତ୍ତା ନୃସିଂହମେଡ଼ା କଲ୍ପତରୁ ମଜାନନ୍ଦ ।
ପ୍ରେମାଶ୍ରୁଗାତ୍ର ପୁଅନ୍ତର୍ଗତ ଫିଟେ ବନ୍ଧୁସ୍ୱ ହ୍ରଦ । ୯୨ ।
ମନପ୍ରଫୁଲ୍ଲ ଅଦ୍ବୈଗୋପାଳ ରଣଷ୍ଟେଡ଼ହ ବନ ।
ଦ୍ୱାରିକାନାଥ ଯୋଡ଼ୁହସ୍ତହସ୍ତ ସାଷ୍ଟାଙ୍ଗେ ମୋ ପ୍ରଣାମ । ୯୩ ।
ଗଦ୍ଗଦମନ ପ୍ରେମରେ ମଗ୍ନ ଭାବ ଅପଣା ମନ ।
ଦ୍ୱଣ୍ଡବଧାନ କରେଁ ଲେଖନ ଗୌରବ ଯାଞ୍ଚୋଭନ । ୯୪ ।
ଷ୍ୟାମସ୍ୱାଧିକା ସ୍ଥାନଦ୍ୱାରିକା ସେ ଯେଉଁ ଶୁଭସ୍ଥାନ ।
ଷ୍ୟାମଲସେଠ କରେ ପଇଠ ହେବ ପଢ଼ିବା ଦାନ । ୯୫ ।

Digitized by srujanika@gmail.com

ଅସ୍ତଉତ୍ତର ଶତଖଣ୍ଡଧର ପରମ ପୁଣ୍ୟବାନ ।
ସେଠ ଶ୍ୟାମଳ କର ଏସ୍ଥଳ ନୃସିଂହ ମେହତା ଯେନ । ୯୬ ।
ତବପାଦରେ ପ୍ରଣାମକରେଁ ଯେନ ହେ ମହାଶୟ ।
ତବଦୟାରେ ଅମ୍ଭଏଠାରେ ସବୁ ଆନନ୍ଦମୟ । ୯୭ ।
ସେଠାଚରିଣ ଲେଖିବପଣ ପଥ ଗୃହେଁ ରହୁଛୁଁ ।
ସାଧୁଙ୍କପାଶ ଟଙ୍କାସାତଶ ନେଇ ହୁଣ୍ଡି ଦେଉଛୁଁ । ୯୮ ।
ହୁଣ୍ଡିକନେବ ଟଙ୍କାକୁଦେବ ବିଳମ୍ବ ନ କରିବ ।
ସାଧୁବୈଷ୍ଣବ କ୍ଲେଶ ନ ଦେବ କରି ସମ୍ମାନ ଭାବ । ୯୯ ।
ହୁଣ୍ଡିକ ଯେନ ଟଙ୍କାକୁ ଗଣି ଦେବ ବଜାଇ କରି ।
ହୁଣ୍ଡି ଫେରନ୍ତ ନୂହେ ଯେମନ୍ତ କରିବ ତା ବିଚାର । ୧୦୦ ।
ହୁଣ୍ଡି ଲେଖିଣ ବନ୍ଦକରିଣ ଦେଲେ ସାଧୁଙ୍କ ହସ୍ତେ ।
ହୁଣ୍ଡି ପାଇଲେ ଦ୍ୱାରିକାଗଲେ ଭାବ ଗମନ୍ତ ପଥେ । ୧୦୧ ।
ବୈଷ୍ଣବହୁଇ ଦ୍ୱାରିକାଯାଇ ପ୍ରବେଶ ସେ ହୋଇଲେ ।
ହୋଇଣଶ୍ରମୀ ନଗ୍ରଭ୍ରମି ପୁଚ୍ଛନ୍ତି ଜନ ସ୍ଥଳେ । ୧୦୨ ।
ସେଠଶ୍ୟାମଳ ତାହାରସ୍ଥଳ ଦେଖାଇ ଦଅ ଭାଇ ।
ତ ନାମେ ହୁଣ୍ଡି ଖୋଜେ ଦରଣ୍ଡି ଲକ୍ଷ କରୁଅଛୁଁ । ୧୦୩ ।
ଏନଗ୍ରେନାହିଁ ତାନାମେ କେହୁ ଭାବଣ ତାହା ଦେଖ ।
ସ୍ୱବନାକର କେଉଁପାମର ମିଛେ କରୁଇ ଲକ୍ଷ । ୧୦୪ ।
ଟଙ୍କାକୁନେଇ ଯାତନାଦେଇ ବଣାଏ ସେ ଘାତକ ।
ଫେରଣଯାଅ ତାକୁବନ୍ଧାଅ ଯାଅ ସାଧୁ ତା ପାଖ । ୧୦୫ ।
ମନସନ୍ତାପ ସାଧୁଙ୍କକୋପ ଜ୍ୱଳନ୍ତାନଳ ମନ ।
କକର୍ମକଲା ଏଦଣ୍ଡଦେଲା ଫେରନ୍ତ ଯିବାଧ୍ୟାନ । ୧୦୬ ।
ହତାଶ ହୋଇ ପଡିଲେଶୋଇ କଳ୍ପବଟରମୂଳେ ।
ଜାଗ୍ରତହୋଇ ବାହୁଡ଼ାଯାଇ ନୃସିଂହ ମେହତାସ୍ଥଳେ । ୧୦୭ ।

Digitized by srujanika@gmail.com

ସେ ଦୁର୍ଗର ଠକବେପାର ପଲଯାଇ ଦେଖିବାଁ ।
ମହାଲ୍ଲୀଟାର ତ୍ରେନାରଖାର କଟଣ ଦେଖାଇବାଁ । ୧୦୮ ।
ବଣ୍ଡିକୁଦେଇ ଝଙ୍କାକୁନେଇ ପାଉଲେ ହେବଳ ।
ଧନଜୀବନ ଦୁହେଁନଧନ ହେବାର ହୁଦେ ଭଲ । ୧୦୯ ।
ଏପରଭାଙ୍ଗ ହୁଦଯ୍ନେବ୍ୟାପ ସାଧୁଙ୍କ ହୁଦଗତେ ।
ଛନ୍ତ୍ରାଅପାର ସେ ସାଧୁଙ୍କର ଦେଖିଲେ ଛଯ୍ନୃପଥେ । ୧୧୦ ।
ଥଙ୍କବିହିଲେ ବଶ୍ୟରଙ୍କଲେ କଙ୍କଳୁରେ ନୃସିଂହ ।
ଭୋକ୍ଷରପାଇଁ ଏଦୁଃଖସହ୍ଭ ମନକୁଏ ହରଙ୍ଗ । ୧୧୧ ।
ହେ ସ୍ବାମରାମ ଏହ୍ୟାଙ୍କକର୍ମ କପାଳେ ଅମୃଥିଲା ।
ସେ ସାଧୁଜନ ବିଷାଦମନ ଇହେଲେ କହୁଲେ । ୧୧୨ ।
ଶ୍ରଦ୍ଧାନୁରକ୍ତ ପ୍ରେମରେଯୁକ୍ତ କହନ୍ତ ସାଧୁସ୍ବୟଂ ।
ହେଭଇକସ ଭଟ୍ଟେଭ୍ଷ କହିବାର ହନେହ । ୧୧୩ ।
ଦ୍ୱାରକାପୁର ହନ୍ତି ଅମ୍ଭର ଶ୍ୟାମଲ ଯେଠନାମ ।
ନୃସିଂହମେଟା ସେ ହୁନ୍ତିଦାତା ଭାଙ୍ଗିଲା ଅମ୍ଭମର୍ମ । ୧୧୪ ।
ଯାଉଛୁଫେର ସେ ଦୁର୍ଗଙ୍ଖ ମହତ୍ତ୍ୱ ଦର୍ତ୍ତାହେବୁଁ ।
ଦେଖିଅନନ ତାଇଲ୍‌ପଣ ଜ୍ୱଳନ୍ତାନଲେ ଦେବୁଁ । ୧୧୫ ।
ଶାନ୍ତ୍ରକରଜ କରୁମୃକାର୍ଯ୍ୟ ଯାହାରୁମ୍ଭ ମାନସ ।
ଝଙ୍କା ଅମୃଜ ଶଙ୍କାକୁହେଜ ଶ୍ୟାମଲ କୃଷ୍ଣବାସ । ୧୧୬ ।
ଶୁକ୍ଳବସନ ଏବେସେଯେନ ଶ୍ୟାମଲ ସେଠ ମୁହିଁ ।
ହନ୍ତି ଫିଙ୍ଗାଅ ଝଙ୍କାଙ୍କନଅ ଚାନ୍ଦ୍ରଭଜ ଗୋସାଇଁ । ୧୧୭ ।
ଦ୍ୱାରକାପୁର ଅମ୍ଭରଦ୍ଦର ନଗ୍ରପ୍ରାନ୍ତରେ ସ୍ଥାନ ।
ଲକ୍ଷନକଲ ଭବକସିଲ ହନ୍ତିଦଅ ବଦନ । ୧୧୮ ।
ଶୁଣିବଚନ ହନ୍ତିକାଢ଼ିଣ ସାଧୁଙ୍କଲେ ଅର୍ପଣ ।
ଝଙ୍କାଙ୍କୁରହିଁ ହାତଦେଇଅ ସାଧୁ ଦେଖି ପ୍ରସନ୍ନ । ୧୧୯ ।

Digitized by srujanika@gmail.com

ଟଙ୍କାଲୁଧର ପରୀକ୍ଷାଙ୍କର ଗଣିନାଥ ଆପଣ ।
ଥିଲେ ସେ ମନ ଭାବ ପଶନ୍ତେ ନେଇଣ ପାର ପୁଣ । ୧୨୦ ।
ସେ ସାଧୁଜନ ଆନନ୍ଦମନ ଟଙ୍କା ଗଣି ରଖିଲେ ।
ନୃସିଂହଦେବତା ଭୂମ୍ବରବାର୍ତ୍ତା କହନ୍ତି ସଦାକାଳେ । ୧୨୧ ।
ଅଭେଦ ପ୍ରୀତିଥିବା ଚଉନ୍ତ ଶ୍ୟାମଲ ସେଠ ଭକ୍ତ ।
ନୃସିଂହଦେବତା ମୋ ଜ୍ୟେଷ୍ଠଭ୍ରାତା ମାନ୍ୟପାତ୍ର କୁଥନ୍ତି ।୧୨୨।
ସଦାତାଙ୍କର ମୁଁ ପରୁକର ଅନୁଗ୍ରହ ରକ୍ଷକ ।
ସର୍ବ ସମ୍ପତ୍ତି ତାହାଙ୍କରୁଛି ଆଜ୍ଞାବହ ମୁଁ ତାଙ୍କ । ୧୨୩ ।
ସାଧୁଙ୍କୁପାଖ ବତିସା ଭାଷ ପ୍ରଭୃତା ପୂର୍ଣ୍ଣିକଲେ ।
ମେଲାଣିମାଗି ସେ ବଇରାଗୀ ଯିବାଇଚ୍ଛା କହିଁଲେ । ୧୨୪ ।
ସେଠଦେଶ ଶୁଣ ଯାଉଛନ୍ତିପୁଣ ସମ୍ବାଦ କହିଦେବ ।
ସେଠ ଶ୍ୟାମଲ ଭକ୍ତି ସ୍ନେହ ସ୍ଥୂଳ ଭାଷାଲେଖାଇ ନେବ ।୧୨୫
ଅଷ୍ଟୋତ୍ତରଶୀ ମାନ୍ୟାଧିକାର ପରମ ମୋ ପୂଜ୍ୟଙ୍କ ।
ମୁଁ ପାଣିଯୋଡ଼ି ସାଷ୍ଟାଙ୍ଗେପଡ଼ି ନମୋନମଃ ମୋ ଦେଶ ।୧୨୬
ଧର୍ମଧାରକ ସର୍ବଲୋକପ୍ରିୟ ଶ୍ରୀହର ଦାସ ପାଶ ।
ସେଠଶ୍ୟାମଳ ପାଦଯୁଗଳ ଧାଇଛନ୍ତି ଭାବରଖ । ୧୨୭ ।
କବେଁ ଜଣାଣ ମୋ ନିବେଦନ ଭାବଆଦେ ସ୍ନେହେବ ।
ଏଠା ଅମୃର ଆନନ୍ଦପୁର ସେଠାଶୁଭ ଲେଖିବ । ୧୨୮ ।
ଶ୍ରୀମୁଖପତ୍ର ପାଇପୁପାତ୍ର ସାଧୁଙ୍କୁ ଟଙ୍କା ଦେଲ ।
ହୁଣ୍ଡି ରଖିଣ ଆନନ୍ଦମନ ଅନୁଗ୍ରହ ଗହିଁଲ । ୧୨୯ ।
ନକ୍ଷତ୍ରମାତ୍ର ଏପରିବିଦ୍ୟା ସଦା ସର୍ବଦା ଥିବ ।
ହୁଣ୍ଡି ଲେଖିଣ କଣ ପ୍ରେରଣ ସମ୍ବାଦ ପଠାଇବ । ୧୩୦ ।
ଆନନ୍ଦଭର ଧର ବହର ଭବେ ହୁଅ ସୁଖ୍ୟାତି ।
ଦ୍ୱିଜସମାସ ନନେବପାସ ଧର୍ମରେ ଦଅ ମତି । ୧୩୧ ।

Digitized by srujanika@gmail.com

ତୁମ୍ଭର ହୋଇ ରହିଛନ୍ତି ମୁହିଁ ଅନୁଗ୍ରହକୁ ଚାହିଁ ।
ପଥିକହେବ ବନ୍ଧୁରହେବ ବହୁ ସୌଭାଗ୍ୟ ପାଇ । ୧୨୨ ।
ଏହା ଲେଖିଣ ବନ୍ଦକରଣ ପତ୍ରିକା ସାଧୁ ହସ୍ତେ ।
ସେ ସାଧୁଜନ କଳେବର ପ୍ରଫୁଲ୍ଲ ହୋଇ ଚିତ୍ତେ । ୧୩୩ ।
ବନ୍ଧୁ ହଜାନ୍ତେ ଧାଇଁଣ ଚଳେ ପୁନଃ ସେ ଯୁଦ୍ଧାଗଡ଼ ।
ସାଧୁପ୍ରବେଶ ନୃସିଂହପାସ ଦେଖି ଅନନ୍ଦ ବଡ଼ । ୧୩୪ ।
ପ୍ରଣାମକରି ପତ୍ରିକାଧରି ପାଠକଲା ସତ୍ୱର ।
ଜପନବଧୂ ତୁମ୍ଭେହେ ସାଧୁ ବୋଲଧରେ ପଯ୍ୟର । ୧୩୫ ।
ଧନ୍ୟ ମହାତ୍ମା ମୁଁ ମୁଢ଼ ଅମ୍ଭ ହୃଣ୍ଡିଦେଲ ଯାହାକୁ ।
ବଜସାହେଲ ଦର୍ଶନକଲ କହିହିଲେ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ । ୧୩୬ ।
ନେତ୍ରବୃନ୍ଦର ବହଇଜାର ନୃସିଂହ ସେ ଯେ ମେଁଚା ।
ଭକ୍ତବତ୍ସଲ ବାନାକେବଳ ଭକ୍ତଙ୍କ ରକ୍ଷାକର୍ତ୍ତା । ୧୩୭ ।
ଭକ୍ତରକ୍ଷକ ମୁଁ କ ଲମ୍ପଟ ମୋପରେ ହେଲା ଦୟା ।
ମିଶ୍ରବାଇର ବଷଆହାର ଅମୃତ କଲତାହା । ୧୩୮ ।
ଅହେମୁରାର ଦେଵନଗୃହାରୁ ପଣ ସୁରକ୍ଷା କାଖି ।
ମୁଁ କ ଲମ୍ପଟ ହେପଦ୍ମମୁଖ ଦୀନବାନ୍ଧବ ହରି । ୧୩୯ ।
ଦୁଃଖୀଙ୍କଖାଳ ହେବନମାଳ କ୍ଷମାମାଗଇ ଏବେ ।
ମହାପାତକ ହେଲ ଘାତକ ଅସ୍ଥାଧି ତବାଗ୍ରତେ । ୧୪୦ ।
ହେ ବୃନ୍ଦଜନେ ଭାବସ୍ୱଂନେ ନୃସିଂହମେତା ଗୁଣ ।
ହୃଦସ୍ଥଳ ବର୍ଷ୍ପରଫଳ କଲ ଏହା ଅର୍ପଣ । ୧୪୧ ।
ଧର୍ମଧାରକ ସଂସାରଦେଖ ଭକ୍ତ ସୁବନ୍ଧ ଜନ ।
ବଣ୍ଣୁବକୀର୍ତ୍ତି ହୃଦସ୍ଥେ ଚନ୍ତ୍ର ରହ ଲଗାଇ ଧ୍ୟାନ । ୧୪୨ ।
ଭକ୍ତବତ୍ସଲ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଭାଲ ଅମ୍ଭଙ୍କାନରେ ନେଇ ।
ପ୍ରାକ୍ତନ୍ୟଭୂତ ଅଣିମାକଣ ରହୁ ସ୍ମୃହଁ ଏମନ୍ତ । ୧୪୩ ।

Digitized by srujanika@gmail.com

ସତ୍ୟସମ୍ବାଦ ନାହିଁ ପ୍ରମାଦ ଶାସ୍ତ୍ର ଗୀର ସୁସୁଧା ।
ମେଧାବୀଜନ ବେଦପୁରାଣ ସ୍ମୃତିଚୟ ବସୁଧା । ୧୪୪ ।
ମେଧାବୀଯେତେ ଏହିଜଗତେ ପୂଜ୍ୟ ଚିରକାଳକୁ ।
ସତ୍ୟରେରହି ଐଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟଗୃହିଁ ଗୃଣିଗଲେ ଭବକୁ । ୧୪୫ ।
ଶାସ୍ତ୍ରବଶ ସ ପ୍ରେମପ୍ରକାଶ ସଦାଶୁଚ ଦ ଯୁକ ।
ଧର୍ମ ସମ୍ବଳେ ଶୁଦ୍ଧି ବଢେଲେ ସର୍ବସିଦ୍ଧି ତା ଦେଖ । ୧୪୬ ।
ଧର୍ମାସକ୍ତଲେ ରହକୁଶଳେ କଳ୍ପନାପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ ।
ଧର୍ମାସକ୍ତଜନ ରକ୍ଷିଣେଯେନ ଐଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟ ଶୋଭା ଦେବ । ୧୪୭ ।
ମୋ ତୀର୍ଥାଟନେ ପ୍ରକାଶିମନେ ଚରଣ କରି ଦେଲି ।
ଗୁଜ୍ଜରାଟଦେଶେ ଯେ ଅବତଂଶ ବଡସା ହେବ ରାଜ । ୧୪୮ ।
ଦୃଢ଼ବିଶ୍ୱାସ ରଖ ସ୍ୱଥାସ ସ୍ୱଧର୍ମ ଭାବ ସ୍ମରି ।
ଜଣାଏ ମୁହିଁ ଅନ୍ତରେଥାଇ କହୁଛ ପ୍ରେମଧରି । ୧୪୯ ।
ହେ ବନ୍ଧୁଗଣେ ଭାବସ୍ମୃମନେ ସଂସାର ଭାବସ୍ମରି ।
ଯେ କଳାନାଗ ଅଟଇରାଗ ହୃଦୟ ହନ୍ତାକାରୀ । ୧୫୦ ।
ଅହଂମାଦକ ଖଣ୍ଡଣଦେଖ ପ୍ରେମ ବାଜକୁ ନେଇ ।
ଭବିରେବୁଣ ହେସଭ୍ୟଜନ ସ୍ନେହ ଆଧାରପାଇ । ୧୫୧ ।
ଦୃଢ଼ବିଶ୍ୱାସ ରଖିଲେପାସ ରବେ ଏମହାମନ୍ତ୍ର ।
ଶାସ୍ତ୍ରକବଚ ହୃଦୟେପ୍ରାପ୍ତ ଜୀବେଦୟା ସୁ ଯନ୍ତ୍ର । ୧୫୨ ।
କଠୋରଗୀରକୁ ଦୂରକର ପ୍ରେମରସକୁ ପିଅ ।
ଏଛକଳହ ଯାଉଛୁଭାଇ ସଦାସୁ ମତେ ଦିଅ । ୧୫୩ ।
ହେ କୃପାସିନ୍ଧୁ ଭକ୍ତବନ୍ଧୁ ଅହେ ରୁକ୍ମିଣୀ ଈଶ ।
ଭୂମ୍ବରଦାସ ଦୋଷକ୍ଷମାଥ କହେ ବେହାରି ଦାସ । ୧୫୪ ।

ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ

Digitized by srujanika@gmail.com